

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

nutissima, neq; deponerat eius curā & sollicitudinem vsq; ad diem & horam vltimā, quo illud perficiebat: vt ex hac reparua constabit, quæ iudiciū est eius curę, quam de rebus grauiorib. gerebat. Ad obseruationē regulæ Rectoris de visitādis interdū existentibus in oratione designauit sibi Feriā sextam, nec vllā prætermisit, etiam si plures occupationes haberet; aut nocte præcedente graui aliqua molestia fuisset affectus. Idq; adeo constanter seruauit, vt ipsa FERIA sexta, qua discessit Villa-Garcia, vt esset Prouincialis Toletanus, discessur^o proximè post Orationē, visitauit tamē pro more omnia cubicula; nā probus superior nō debet eo prætextu, quod breui officiū suum exspirabit, aliquid de sua cura remittere, sed vltimo adhuc die æquè exactè, se gerere, atque cūm cœpit primò.

S. II.

PRÆDICTA omnia, & multò adhuc plura animaduertere licebit, in quadā sūma, quā sibi fecit, rerū necessariarum, vt quis bonus esset Superior: quę omniū eorū, qui illū nouim^o, iudicio, est exēplar quoddā, & viua imago eorū, quæ ipsemet faciebat: estq; plus aliquid se ipsū ita depingere; quā alios, vt tales sint, docere. ita igitur loquitur: *Primū* Superioris munus est seruire animabus, pro quibus Christus mortuus est. & quidē seruire tanquā seruus suis Dominis propter Christū: & in eo modico, quod propter Deū fieri potest, magnę felicitati suę tribuat, quæ illi non attendat, quid ipsorum gratia Superior faciat; neque vt gratias ipsi agāt propter talia obsequia: vt eò putiora ipse Dominus acceptet, quò illa erunt minus notata, minoresq; gratiæ ab hominib. habitę.

R. 4 Quare

Quare primùm ante oculos suos constituat, quod fieri ipsum Superiorem, non sit fieri Dominum, neque tradi ipsi homines, quibus imperet; Sed sibi Patri Pedagogum Principum, & verè seruum filiorum Dei, quorù curã gerat, eisq; seruiat, ac hoc caput suũ collocet. Sic enim Dominus ille gubernaui, qui dixit, *a non veni ministrari, sed ministrare.* Et Ecclesiasticus monet: *b Rectore te posuerunt, noli extolli: esto in illis, quasi vnus ex ipsis.*

a Math. 20. 28

b Eccl. 32. 1.

DEINDE det operam, vt talem subditi de ipsius opinionem concipiant, vt magna sua consolatione, ac fiducia se possint illi aperire; & intelligant, se in nulla re magis ipsi placere posse, quam si ad ipsum recurrant, pectusque suum totum aperiant, quantumcunq; debiles ipsi sint: nec propterea quidquam se apud Superiorem amissurum cum non sit æquum, quod vnde sibi cælum aperitur, melioremq; inducit in Dei oculis speciem, & figuram, non etiam, eadem in eius ministri pectore & opinione remaneat. Agat sæpe cum eisdem hoc argumento, quod est vtilissimum; monet Confessarios, & Concionatores: mille enim animæ pereunt, eò quòd non habeant animum, ad interiorius vlcus Superiori suo aperiendum.

TERTIO, illud etiam sibi ob oculos ponat, vt in humilitate cõseruetur: quòd Collegium vult esse sit cõpositũ, & iuxta leges nostras benè gubernetur: nõ tã esse industriæ suæ effectũ, quã ipsius Dei D. N. opus enim adeò excellens, quale est, quòd tot homines benè subiecti sint, seq; ad terrã proiecti, nõ hominũ est, sed eius Domini, de quo Dauid ait: *ipsa Domino speraui, qui subdit populũ meũ sub manu sua.* Qui velit cedros ad terrã dei iicere, ferreis brachijs

c Psal. 143. 2.

opus habet: & hæc dat ipsemet Deus, adeoq; fortia reddit d *sicut arcum aureum*. Quare qui melius d *Psalm. 17. 35.*
nouerit causam suam apud hunc Dominum agere, fueritq; illi familiarior; peritior erit lignator & operarius: etiamsi sit alioqui balbutiens, Deiq; consilia euanescent ab oculis hominum, non valentium illa assequi.

QUARTO, aggrediatur officium alliciens ad se omnium, qui sunt in Collegio, voluntates, signa edens solatijs sui, quod inter illos maneat: caueat tamen diligenter, ne qua particularis affectio in ipso notetur, in quam totum impingat Collegium, auspicetur etiam munus dissimulans imperium, & ordinationem per dies aliquot, ne displiceat hoc apprehendentibus, quod incipiat imperando tanquam Iudex aliquis aulicus: nunquam superbè, & imperiosè aliquid constituat; sed humiliter, & mansuetè, quasi per modum Consultationis: exempli causa, dicat, attende an hoc hac ratione benè fiat: hic enim quasi Consultationis modus, efficacior est ad persuadendum, quod velis, & sedandos animos perturbatos.

QUINTO, frequenter eos priuatim alloquatur; & interdum visitet in proprijs cubiculis; & quando illi ad ipsius accesserint, vt loquantur, iubeat intrare, etiam cum est occupatus: vt ipsi met aduertant, quod non possit illos audire; & cum *Ex sancto*
dimiserit, bonis etiam & suauibus verbis vtatur; *Basilio.*
dum autem illi loquantur, ne ipse, scribendo aut aliud quid faciendo, occupetur: ne videatur illos parui facere.

SEXTO, deponat eas cogitationes, & consilia quæ impedire ipsum possunt, ab Officio suo rectè

præstando, & ab attendendo suis domesticis: pendat tempus in sua gubernatione; & hoc continuum eius studium: exactè & actu illum exercere. Nam omnium deuotionum ac meditationum sui & rotius Collegij profectus, hoc erit maxime substantiale. Quamobrem ne sæcularium negotijs multum implicetur: plus enim populo proderit, si Religiosa ac perfecta subiecta dederit, quàm si ipse illorum negotijs se implicauerit.

S E P T I M O, det operam, vt in rebus omnibus ipse sit primus, vt sic maiorem eius verba viua habeant; & subditi, cum in aliquo deficient, non habeant, quò se excusent. Ita enim faciens, explebit boni Euangelici Pastoris numeros: de quo dicitur, *e quod cum proprias oves miserit, ante eas vadit.* Aduertat etiam diligenter: ex propria ipsius reformatione, Inferiorum reformationem dependere: qui ipsam Regularum obseruationem à Superiore tanquam viua regula accipiunt: qui se secum in multis dispenset, in tali obseruatione, eò quòd pluribus rebus sit intentus, non habent vim eius exhortationes & verba; quia non facit, quò dicit.

O C T A V O, Boni consulat, quidquid à quocumque ipsi dicitur; vultu ipso & verbis gratum animo ostendendo: nam vel hoc solo, qui sunt exulcerati, conuiescent; & ipse poterit in multis iuuari: & hoc ipsum sufficiet, vt ab omnibus ametur.

N O N O, seruet animi rectitudinem, & integritatem, ne alij insolescant, & fiant arrogantes.

1 Ioan. 10. 4

Sed exhibeat simul viscera charitatis, vt cum re-
 ctitudine suauitatem coniungat; fitque sicut il-
 le Dominus, quem Dauid *f. dulcem & rectum* *f. Psal. 24. 8.*
 appellat: quamuis interdum, ne pax communis
 perturbetur, expedit cedere, ac dissimulare,
 quando subditus non vult prestare, quod debet;
 agendo cum illo, cum Spiritu amoris: & paci-
 enter sustinendo, quem DEVS sustinet: donec
 ipse dignetur illum visitare, & capacem reddere
 mediorum sui profectus, quæ illi proponuntur.
 Sed non negligat tamen omnia, quæ potest me-
 dia adhibere, quibus possit illum lucrari.

DECIMO in nullo casu, etiam vbi iustissima
 appareat causa, aliquem reprehendat iratus, do-
 nec se ipsum prius quietum reddat; & pacatum:
 sic enim licebit postea fratrem suum pacare: &
 facilius eum lucrabitur, si tolleret: quia ipsemet
 tandem agnosceret, suamque obstinationem im-
 probabit, seseque subiciet, & ad pedes prosternet.
 Ratio autem cur non sit reprehensio adhibenda,
 cum Superior est turbatus, ea est, quia Dei omnia
 mandata diriguntur ad charitatem, & cordis pu-
 ritatem; cuius vtriusque fit iactura, si permittat se
 ab indignatione, & auersione ferri. Nec in defe-
 ctibus subditorum valde indignetur, nec suum of-
 fendat defectum & turbationem. In paruis rebus
 non fit valde seuerus, quasi ipse valde esset Iustus;
 nec frequens fit in reprehendendo: sic enim gu-
 bernatio redditur grauis ac dura; & ex frequen-
 tatione vilescit, nec sentitur dum adhibetur.

VNDECIMO, cum subditus ex animi perturba-
 tione resistit, contineat se ipse Superior, memor quod
 ille ipse sit frater, membrum Christi, & imago Dei;
 & quod

& quòd sit à Dæmone irritatus, quare si ipse superior non sciat illum in illa occasione ferre, non potest, ut anima illa omninò pereat, propter Christum D. N. mortuus est. Utatur igitur in illa occasione, benignitate, & misericordia, cogitans se quoq; huiusmodi imbecillitati esse subiectum, gratiasq; Deo agat, quod ipsi dederit auctoritatem condonandi peccata: & hac ratione Deus ipsi grauiores defectus condonabit. Sit enim mor illius Apostoli sententiæ, dicentis: *g* *Rom. 12. 21* *vinci à malo, sed vince in bono malum.* Quare tunc met tunc ad Deum, petens, ut vtrumque dignè componere, & placare.

DVODECIMO, moderata cum subditis cumspectio, bona est; sed nimia, est noxia: cõtrahit enim illos, & cruciat: cõtrà verò fiducia de illos obligat, ut & ipsi confidenter agant. Ostendat, se bonam de illis habere opinionem, suo tempore etiam dicat, se res eorum probare. Et sic gubernabit eos suauiter. Hæc & similia alia documenta præbebat Superioribus ex propria experientiæ libro deducta, & ex interioris animi sensibus, quos à Deo in Oratione acceperat, ad hoc munus, ut oportet, præstandum.

